

SXEDIO.22C

16.4.1897: Ο "ΠΟΛΕΜΟΣ ΤΗΣ ΝΤΡΟΠΗΣ" ΤΟΥ **1897** ΣΤΟΝ ΟΠΟΙΟ ΤΑ ΤΟΥΡΚΙΚΑ ΣΤΡΑΤΕΥΜΑΤΑ ΦΘΑΝΟΥΝ ΣΤΟ ΒΟΛΟ ΚΑΙ ΑΠΕΙΛΟΥΝ ΑΠ' ΕΥΘΕΙΑΣ ΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Η εξέγερση των Κρητών το **1896-97** είχε συνέχεια και μάλιστα δραματική για την Ελλάδα που ριφθηκε τελικά σε ένα πόλεμο με την Τουρκία, τον πόλεμο του **1897**, όπου έγιναν άγριες συγκρούσεις και στην κυρίως Ελλάδα.

Στην αναμέτρηση όμως αυτή, που ονομάστηκε "πόλεμος της ντροπής" η Ελλάδα ηττήθηκε κατά κράτος με αποτέλεσμα να συρρικνωθεί αφού έχασε μεγάλες περιοχές ενώ ο τουρκικός στρατός έφθασε σε σημείο να απειλήσει την Αθήνα.

Μια εικόνα των δραματικών αυτών γεγονότων έδωσε η εφημερίδα της Λεμεσού "Σάλπιγξ" στις **27** Δεκεμβρίου **1897**:

"Περί τα μέσα Ιαννουαρίου ήρχισεν η επανάστασις εν Κρήτη και ο ελληνικός στόλος κατέλυσεν εκεί.

Ξένα πολεμικά κατέπλευσαν επίσης.

Κατά Φεβρουάριον εστάλη ο υπό τον Βάσσον ελληνικός στρατός.

Η Ελληνική Κυβέρνησις εδήλωσεν την απόφασιν της ότι θα καταλάβη την Κρήτην.

Ο τουρπιλικός στόλος υπό τον Γεώργιον διετάχθη να αποπλεύση.

Προτείνεται ο αποκλεισμός Κρήτης, ον αποκρούει η Αγγλία.

Κανονιοβολούνται υπό του ευρωπαϊκού στόλου, οι επαναστάται υπερβάντες την γραμμή των Χανίων.

Διατάττονται τα ελληνικά στρατεύματα να αναχωρήσωσι εκ Κρήτης.

Προτίενεται η αστυνομία υπό των δυνάμεων.

Στρατός ελληνικός διατάττεται να μεταβή εις τα ελληνοτουρκικά σύνορα.

Ενισχύει η Τουρκία τον στρατόν.

Περί τα μέσα Μαρτίου προτείνεται ο αποκλεισμός της Ελλάδας.

Ο διάδοχος διετάχθη να μεταβή εις τα σύνορα.

Ενθουσιασμός άγριος καταλαμβάνει τους απανταχού Έλληνας όπως σπεύσωσιν εις Ελλάδα και αγωνισθώσιν υπέρ των δικαίων της πατρίδος των.

Μικραί επιθέσεις τα ελλονοτουρκικά σύνορα.

Αι δυνάμεις επιδίδουσι τη ελληνική Κυβερνήσει διακοίνωσιν.

Τη **6** Απριλίου εκηρύχθη υπό της Τουρκίας ο πόλεμος και ήρχισαν αι μάχαι εις τα σύνορα, αίτινες απέβαινον υπέρ των ελληνικών όπλων.

Λτη **10** Απριλίου ωμβαρδισμός της Πρεβέζης, Πλαταμώνος και Καστερινής.

Τη **11** οι Τούρκοι κατέλαβον Μελούναν και Νεζερί.

Τη **12** Μέγα Σάββατο οι Τούρκοι κατέλαβον τη Λάρισα, των Ελλήνων υποχωρησάντων εις Φάρσαλα.

Τη **15**η ταραχαί εν Ελλάδι. Οι Τούρκοι κατήλθον εις Βελεστίνον. Μάχη ηρωϊκή του Κωνσταντίνου Σμολένσκη.

Τη **16** κενούται ο Βόλος.

Τη **17** πίπτει το Υπουργικόν Δελιγιάννη. Μάχαι εις Ηπειρον ευνοϊκαί και συγκεντρώσεις κατοπιν των Ελλήνων εις Αρταν.

Η συνέχεια ήταν θλιβερή για την Ελλάδα γιατί επενέβησαν και πάλι οι μεγάλες δυνάμεις, επιτεύχθηκε κατάπαυση του πυρός και άρχισαν ειρηνευτικές συνομιλίες στα τέλη του **1897**.

Με την επέμβαση των Μεγάλων Δυνάμεων, δηλαδή της Αυστροουγγαρίας, της Γαλλίας της Γερμανίας, της Μεγάλης Βρετανίας, της Ιταλίας και της Ρωσίας υπεγράφη συμφωνία με την οποία η Ελλάδα αναλάμβανε να καταβάλει στην Τουρκία πολεμικές αποζημιώσεις τεσσάρων εκατομμυρίων λιρών, η δε Τουρκία την υποχρέωση να εκκενώσει τη Θεσσαλία που είχε καταληφθεί κατά την τουρκική προέλαση.

Τα δραματικά αυτά γεγονότα είχαν τον αντίκτυπο τους στην Κύπρο και οι Κύπριοι κλήθηκαν

για άλλη μια φορά να συνεισφέρουν για την οικονομική ενίσχυση της μαχόμενης Ελλάδας.

Τόσος ήταν ο φανατισμός των Κυπρίων και η επιθυμία τους να συμπαρασταθούν στην Ελλάδα που κινδύνευε, ώστε σε ένα συλλαλητήριο που οργάνωσαν στη Λευκωσία αποφάσισαν να σαμποτάρουν τα γερμανικά προϊόντα γιατί η Γερμανία είχε ταχθεί εναντίον της Ελλάδας στον πόλεμο. Εγγραφε σχετικά η εφημερίδα "Σάλπιγξ" στις **22** Φεβρουαρίου, **1897**:

"Τη παρελθούση Τρίτη οι Έλληνες κάτοικοι της πρωτεύουσας εξεδήλωσαν εν παμπληθεί συλλαλητηρίω τον πατριωτισμόν των ψηφίσαντες ομοφώνως την απόφασιν των να πάυση πας έμπορος εισάγων γερμανικά προϊόντα, απέναντι της εχθρικής και τούτ' αυτό λυσσώδους καταφοράς κατά της Ελλάδος και των Κρητών, ενός κρονολογήρου, τον οποίον αι περιστάσεις εξύψωσαν και η έλλειψις παντός εν αυτώ ανθρωπίνου αισθήματος, επέδωκεν αυτώ προσφυώς την προσωυμίαν όστις μη δυνάμενος δι' άλλου τρόπου να δράση και ν' ακουσθή μόνον να ψηφίζεται επί ελλείψει παντός φιλανθρωπικού αισθήματος κινούντος τα σπλάχνα και τον σεβασμόν άλλων Κυβερνήσεων και λαών υπέρ πασχόντων λαών και θυσιαζομένων υπέρ της ελευθερίας των.

Τους βαρβάρους μόνον λαούς της Ν. Αμερικής έμαθε ο Γουλιέλμος να συγχαίρει τηλεγραφικώς επαναστούντας κατ' ευρωπαϊών πεπολιτισμένων.

Παρομοίου τηλεγραφήματος και παρομοίας χαράς δεν ηξίωσε τους δυστυχείς Κρήτας, πάσχοντας κατά βαρβάρου και αγρίου δεσπότη.

Ισως διά τοιούτου τηλεγραφήματος θα ετίμα το όνομά του, στέλλων αυτό εις τον Σουλτάνον εάν οι στρατοί του κατόρθουν να δαμάσωσι τους ανδρείους Κρήτας και να περάσωσι αυτούς εν στόματι μαχαίρας.

Επικροτούμεν εις την απόφασιν ταύτην των φίλων κατοίκων της πρωτεύουσας τοιούτον δ' αποκλεισμόν των γερμανικών προϊόντων πρέπει να κηρύξωσιν οι απανταχού Έλληνες".